

MAGYAR KÜRIR.

N^r. 49.

Indult Bétsből, Pénteken, Június' 20-dikán, 1828.

B é t s.

Nagy Mélt. Revisnyei Gróf Reviczky Ádám Úr Ő Excellentiájának M. Ország Fő Cancellariusának Borsod Vármegye Fő Ispányi Hivatalába lett felette pompás Beiktatásáról még eddig tsak ennyi tudósításunk vagyon.

Egerből Jun. 5-dikén. Tegnap vala az a' rendkívül való szerentséje városunknak M. Ország Fő Cancellarius Ő Excellentiáját itten tisztelnünk, a' midőn tizenkét óra tájban közöttünk a' tiszta öröm legvilágosabb jeleivel 's minden tőlünk kitelhető pompával fogadtatott. A' Polgárság tsinos Magyar öltözetben 's fegyverben kiállván, mōzsarak durrogásai jelentették Ő Excellentiájának várva várt jelenlétét; kit Városunk érdemes Fő Bírāja Tettes Csépany János Úr a' köz örömhöz alkalmaztatott igen szép fontos Beszéddel köszöntött; mellyet Ő Excellentiája nyájas kegyességgel viszonozott. — Miskoltzra a' fényes bemenetel Jun. 8-dikán fog tartatni, a' mellyről onnan többet.

Miskoltzról: Jun. 9-dikén. A' Fő Cancellarius Ő Excellentiájának fényes bemenetele Miskoltz városába igen szép és szíveket élesztő pompával tartatott Vasárnap Jun. 8-dikán dél tájban. A' Ns. Vármegyebéli Banderium, mellynek száma 1200-nál többre ment, jára elől, Méltóságos Vay Abrahám Ts. K. Rama

rás és Nemes Borsod Vármegye Első Al-Ispánya által vezetettvén, ki egy drága készületű ezüstbuzogányt tartta kezében; mellyet azután Méltóságos Al-Ispány Úr, tiszteletének jeléül a' Fő Cancellarius Ő Excellentiájának ajánlott 's által adott. Végződven a' bemenetel; 26 fényes Deputatiok jelentek meg ugyan annyi Vármegyékből, hogy Megyéik nevében Ő Excellentiájának tisztelkedjenek. Ezt követte a' fényes ebéd. Délután Ló-futtatás tartatott, mellynek nézésére Ő Excellentiája is megjelent.

Résőbbi tudósítás szerént Hétfőn Jun. 9-dikén vitte végbe a' fényes beiktatást Nagy Méltóságú Pyrker János László Patriárka-Érsek Ő Exja a'hoz illő pompával és szertartással, hol igen lelkes, es magyar érzéssel tellyes beszédet mondott az új Fő Ispány Úr Ő Exja, valamint a' béiktató Patriárka-Érsek Ő Exja is. A' város háza udvarán különös mesterséggel és ízléssel e' végre készített díszes palotában 900 személyre terített asztalnál gazdagon és költségesen megvendégelte Ő Exja a' Fő Ispány az innep díszesítésére megjelent Urakat, es Aszszonyságokat, midőn a' muzsika zengése között ama híres magyar Énekesné Dériné Aszszony némelly társaival szép melódiát énekelt. Estve, valamint Vasárnap estye is az egykor úgy nevezett Erdélyi Énekes és Színjászó Társaság,

melly a' mult ősön, és télnek egy részén is a' Pesti közönséget olly dítséretesen mulatta, nevezetes darabok előadásával kedveskedett, előbb ugyan Béla Futásával, másodsor pedig a' Széviillai Borbélyal. — Ezután fényes tántzos multság adatott; 's Ő Exja ebben is mint másinneplésekben részt vett; 's igaz magyar szíve tellyesen megnyerte mindenek hajlandóságát, szeretetét, tiszteletét. Az egész Megye örvend, hogy illy Kormányozóval ditsekedhetik.

Jóniai Szigetek.

Corfu. Május 21-kén. „Az Ország-ló-Szék Görögországban hathatós lépéseket tesz a' kiütött Pestis elterjedésének megakadályoztatására. Az Elölülő személyesen által ment a' Pestises Szigetekbe Hydraba és Spezziába. Az egész Országra (tutto lo Stato) Eginát és Poroszt kivéven 24 napi Quarantain tétetett. *) — Morea hét Megyére osztatott, úgymint 1) Nauplia, Argos, és Korinthus; Megyés Tiszt Kalergi Úr 2) Kalavrita, Patras, és Bostiza; Megyés Tiszt Mavromati Úr 3) Elis, és Pyrgos; Megyés Tiszt Kalogeropulo Úr 4) Arcadia, Phanari, Rastri; Megyés Tiszt Psyllas Úr. 5) Felső-Sparta, Kalamata, Leondari és Imblakia; Megyés Tiszt Genoveli Úr 6) Karitenae és Tripolizza; Megyés Tiszt Vlachopulo Úr (A' hetedik Megye nints meg ebben a' Corfui Újságban, a' Görög Országú Újságlevelek pedig még nem érkeztek meg hozzánk). — Az Albaniaiak a' kik Koronvárában Ibrahim ellen feltámadtak, két követet küldtek; a' mint beszélük,

*) A' Konstantzinápolyi legújabb (Máj. 19-diki) Levelek, költött hírnek állítottak a' Hydrai Pestisről való tudósítást.

a' Görög Országú Elölülőhöz; de hogy mi tzéllal és mitsoda következéssel — arról senki sem tud semmit. A' Messeniai Török Várat napról napra szorosabban zárva tartják az Egyesült Hajók. Egy égyptomi Hajót, mellyen Görög foglyok voltak, az Egyesültek feltartoztattak 's a' szárazra kitették. — Az Anatólico Vára ostromoltatik. Sokat szenved a' vár azon gyújtó rakétáktól, mellyeket a' Karteria Gőzhajó lövöldöz.

Zante. Máj. 22-kén. Azon három Görög Püspökök, a' kik Konstantzinápolyból Moreába küldettek és Modonban Ibrahim Basánál darab ideig mulatván, (Napoli di Romania-ba megindultak a' Felső-Spártai Megyés Tiszt Genovelli Úr parantsolatjára elfogattak, (mivel úgy látszott, hogy ezen Püspökök' beszéde a' népben nagy benyomást szerzett) és az Elölülőhöz küldettek. —

Portugallia.

Az Oporto-i Támadásra ez adott alkalmatosságot: A' Kormányozó leakarta tenni a' 6-dik gyalog Regiment Obersterét, de tudván, hogy a' Regimentje előtt nagy kedvességben áll, a' házánál akarta elfogatni. Ezt meg tudván a' Kaszárnyabeli katonák, fegyvert ragadnak és mu'sika szó alatt (a' Constitutional Dalt fúvatták) a' piatzra kimenvén, egy Kapitányt elküldének, a' ki kérné az Oberstert, hogy vezérlésekre állana elő. Az Oberster gondolkozóba esett; de a' felesége a' kardot és kalapot nyújtván neki, azt kérdi tőle: hát örömeoseb mégy fogságba, mint hartzra? 's egyszersmind megmondta, hogy addig haza ne jöjjön, míg Dom Pedrot ki nem kiáltja. Az Oberster elvezeti Regimentjét a' 18-dik és 24-dik Regimenten Kaszárnyáiba, a' hol az Obersterekkel szóba áll. Ezek is

mind 'gondolkozóba' estek; mivel még arról semmit sem tudtak, hogy már más Regementek a' Falukon Dom Pedro mellett felkeltek. Az alatt míg így beszélgetnek, a' Kormányozó a' Politziai katonákat egybegyűjtven készült a' piazra ki állani. De a' katonák az útat elállották. Másnap reggel a' Kormányozó elszökött. Tsak hamar azután meg szólaltak az ágyúk annak jeléül, hogy a' Katonaság Főbb tisztjei egy értelemre jöttek. Egy Hadi Tanács állított fel. A' Bragai Kormányozóhoz sietve Követet küldöttek, 's a' Támadás Fejének meghívták. Ez elfogadta az ajánlást. — Valencában, Chavesben, Braganzában, Bragában, Aveiroban majd tsak nem ugyan azon nap a' nélkül, hogy öszve beszéltek volna, állottak fel a' katonák Dom Pedro jussainak oltalmazására. Tsak egy Vezér hijjával vannak, úgy hogy, ha Saldanha, Villafior, vagy Stubbs Generálisok haza kerülnének; a' győzedelem bizonyos lenne. Mind öszve 26 Regement támadt fel Dom Miguel ellen.

Oporto ellen Május 22-kén Hadi Hajókat küldött ki Dom Miguel, és másnap az Udvari Újságban kiis hirdettetett a' Porto bezárattatása. A' Lisboanai lakosoknak igen mulattató jelenés volt nézni, mikor az egyik Hajó a' Tájból ki indult, mert tsak hamar zátonyra ment, még pedig olyan helyen, a' hol soha Hajó fel nem akadt, t. i. mindjárt a' házak mellett a' Minden Szentek Templománál. Ugy kell lenni, hogy a' Tisztek között Constitutionalisok is voltak a' Hajón. Végre tsak ugyan elindították újra a' Hajót 's vitorláit szélnek eresztették Oporto felé.

Frantzia Ország.

Folytatása a' Belső Minister Martignac Úr beszédjének, a' Követek házában:

Mi mindent elő fogunk venni, hogy az árnyék- és áll-kezességek helyett valóságos igazi Garantiái légyenek a' Havi Írások nyomtatásának. Ez nekünk kötelességünk — és ezt bé is fogjuk nem gyermeki magatsággal ugyan, de kemény állhatatossággal tölteni — mint a' kötelesség kívánja. — Én ebben sem látok gyengeséget, bátortalanságot. Miért kellene hát magunkat megszégyeníteni? Más volna, ha mi igazi tzeljainkat elpalástolnánk: de — hálá az égnek — nints nekünk mit eltitkolni, mi nem akarunk senkit megtsalni. Felemelt homlokkal lépünk az Urak elébe, a' nélkül, hogy a' pirulástól kellene félnünk: bátran szemében nézünk akárkinek, mert lelkünk esmérete nyugodt, az Urak pedig igazságosok. Azon Hadizenet mellé, melly ellenünk megindított (Constant Úr által) reményfem kevesen fognak állani. Mi arra okot nem adtunk, de nem is félünk tőle, mivel a' Király, az Urak, és Frantzia Ország tanúi és Bírái lesznek a' Hartznak. — Mikor a' Minister a' Szóllószékből leszállt, az egész Gyűlés lármás tetszéssel fogadta.

Marseille. Máj. 29-kén. Az Országló Széktől telegraphon parantsolat érkezett, hogy harmad nap alatt minden kibérlett Hajók Toulonnál legyenek. Ilyen szállító-Hajó 32 van. E' szerént tsak ugyan ki indul a' Touloni Expedicio. De még nem tudni hová. — A' Vár Departementben 50,000 emberből álló tábor fog öszve gyűlni. — A' Grenoblei Öriző Sereg — melly eddig r gyalog regementből és két Svajtzi Tsapathból állott — három annyi fog ezután lenni.

Jun. 4-kén a' Követek Háza hozzá kezdett a' szabad Nyomtatásról szolló új Törvény-javallás tzikkelyeinek egyenként való megvitatásához. Az első tzikk. elfogadtatott. De a' második tzikkelyen olly

nagy láрма és zavarodás eredt a' Házban, hogy utoljára a' Követek egyenként kimenvén eloszlottak a' nélkül, hogy elébb — mint szokás — a' dolognak elhalasztását meghatározták volna.

A' Király Jun. 8-kán St. Cloudból Párisba jött az Urnapi Processiora. Estve Kabinét gyűlést tartott Ö Felisége; mellynek végével St. Cloudba vissza ment.

A' Követek Házában Jun. 7 kén azon javallás volt a' tanátskozás tárgya, melyet Constant Beniámin Úr tett az eránt, hogy a' ki a' Követek között az Ülésen meg nem jelenik, neve a' Protokollumba tevődjék. — Ezen Ülés alatt egy különös történet adta magát elő. Egy Követ, (Dupin Úr) a' Parlament-Háza kapuja előtt a' következő Urnapi Innepre állított Oltárt nézegetvén, egyszer csak elrémül 's felszalad azon ijjedten a' Gyűlésházba, a' tanátskozást félbe szakasztván, a' Szóllószékből elbeszéli, hogy egy tiltott Egyházi Congregationnak a' tüzimere a' Jesuitáknak a' Monogrammaja a' Kapu előtt lévő Oltárra felvan függesztve; őszemeivel látta. Egyszerre kiküldenek egy Quaestort, több Követekkel a' dolognak megvizsgálására. Dupin Úr nagy nyughatatlanul fut ki utánok. A' ki küldött Követek vissza térvén megsugják az Elölülőnek, hogy a' közönséges (Jesus Hominum Salvator) Monogramman kívül ott semmi nints. — Villevesque Úr újra elő hozza a' dolgot, és tudakozza a' dolog miben léttét. De az Elölülő nem engedte, hogy a' rendes tanátskozás félbeszakasztassék.

Némelly Frantzia Újságlevelek azt a' hírt terjesztették el, hogy Ausztria és Sardinia Megtámadó 's Vellő Szövetségre (Offensive et Defensive Alliance) léptek egymással. Az egész dologból semmi sints. — A' Moniteur

is, Jun. 8-kán költeménynek hirdeti az elterjedt hírt. Ezen Szövetség szerént a' Sardiniai Udvar Alexandria és Bramante Várait Ausztriának engedné által.

A' Frantzia Udvarnál lévő Portugalliai Követ Barbosa Úr Jun. 5-kén egy Hivatalos levelében jelenti a' Külső Ministernek, Gróf La Ferronays-nek; hogy a' mostani Portugalliai Országgló-Székkal ezentúl semmi egybeköttetésben nem fog állani, de azért meg fog maradni Követnek, hanem IV Pedro tolfogja mint törvényes Fejedelmétől várni a' parantsolatokat, mellyekhez magát tartania kell. — Másnap (Jun. 6-kán) Menezes Úr a' Portugalliai Követségnek egy Tagja Protestatiót adott bé Barbosa Úrnak ezen levele ellen, a' Külső Ministerhez, 's kérte egyszersmind hogy néki a' Követséghez tartozó minden írások adattassanak által. De feleletül azt nyerte, hogy a' Követség tagjainak — különös meghatalmazás nélkül — nem szabad a' Diplomatus Követ Hivatalos levele ellen protestálni; mint a' kinek tetteit egyedül Fejedelmének lehet és szabad megítélni.

Nagy Britannia.

Az Alsó Házban Jun. 2-kán előfordulván az East-Retfordi Kérdés, Tennyson Úr tudakozta Huskisson Úrtól: miképpen adhatott ez az együgyű dolog a' Ministeriumbeli boldogtalan változásra alkalmatosságot? Huskisson Úr így felelt: „Nem hiszem ugyan én, hogy a' Korona Ministerei kötelesek volnának okaikat, mellyek miatt hivatalokból ki lépnek, valakinek előterjeszteni: de az én különös helyheztetésem azt kívánja, hogy a' Háznak és a' Közönségnek elő-adjam az én magamviselete indító okait — de csak annyiban,

a' mennyiben azok az én Resignationnak előtte 's utánna esett környül-állásokat felvilágosítják. Ez nékem annyival inkább kötelességem, mert különben tölem menthetetlen volna, ha azon fontos foglalatosságoknak közepette, melyek részszerént az Ország belső javát, részszerént a' Külső Hatalmasságokkal való helyheztesítését illették, minden helyes ok nélkül Hivatalomat le tettem volna, vagy le hagytam volna azt magammal tétetni; mert én nyilván megmondom, hogy én velem azt letétették (Halljuk!). Jól emlékezhetnek reá Uraságtok, hogy a' Parlament jelenvaló ülési alatt két Bill fordult elő a' Választójussok eránt; az egyik Penryn Falu Választó jussát Manchesterre, a' másik az East-Retford Faluét Birminghamra kívánta által tétetni. Erre nézve, az én érdemes Barátom (Peel Úr) abban a' vélekedésben volt, hogy az egyik Falu jussát egy Kereskedő városnak a' másikat a' szomszéd Környéknek (vagy is inkább a' Környékbeli úgy nevezett Századoknak) kell adni. Én annyiban egy értelemben voltam véle, hogy ha valamelyik Falu csak ugyan elveszti Választó-jussát, azt egy Kereskedő Városra kell által tenni. — A' Penryn Falu jussa által tétetik Manchesterre. A' másik Bill alkalmatosságával azt a' javallást teszi a' Hertford Megyei érdemes Követ, hogy a' Választó jus ne Birminghamnak hanem a' Bassetlovi Környéknek adattassék. Én ezen javallásnak ellene voltam. Azomban az én érdemes Barátom emlékeztet engem elébbi szavaimra, mellyekkel megígértem, hogy minekutánna egy valamely Kereskedő város Választó just nyer, a' másokra nézve véle együtt voksolok. Igen, de a' Felső-Ház úgy kivette a' Penryn Billt minden formájából, hogy azzal ugyan Manchester Választó just nem nyer.

Én pedig egyedül ezen feltétel alatt adtam szavamat. Mit volt mit tennem? Egy felől az annyiszor ki jelentett személyes gondolkozásom azt kívánta, hogy a' Kereskedő városok hasznára tekintsek: másfelől az én érdemes Barátom sürgett, hogy a' néki tett ígéretem szerént véle adjam voksomat. Ezen terhes helyheztesítésben a' javallásnak ellene voksoltam; 's egyszersmind az Ülés végével írtam Hertzeg Wellingtonnak, hogy ha ez az én Voks-adásom elegendő okúl szolgálhat, én kész vagyok hivatalomat le tenni. Ezen levélre reá írtam, hogy ez Meghitt 's magános levél, mellynek írásában nékem egyéb tzelom annál nem vólt, hogy ezen dolgot az Első Minister ítélete alá botsássam. De melly nagy volt tsudálkozásom, mikor a' Hertzeg azzal válaszol, hogy leveletem a' Királynak bémutatta. Gróf Dudley és Lord Parmerston, a' kiknek én a' Hertzeg levelét megmutattam, mind ketten azt hitték, hogy a' Hertzeg tévelygésben van, és leveletem nem érti, igyekeztek azért e' részben ötét felvilágosítani. De arra csak azt felelte, hogy itt egymásnemértése nem foroghat fen. Én újra írtam a' Hertzegnek. De ő mind a' mellett is nem akarta leveletem forma szerént való Resignationál egyébnek elfogadni, mellyet jussa volt a' Királynak bémutatni. Mit kellett nékem gondolni, mivel fejtsem ki magamat a' dologból? Izen te ugyan nékem a' Hertzeg, hogy én okos ember vagyok (Nagy Nevetés) tudnom kell mint kelljen a' dolgot eligazítani (Hosszas Nevetés). De ez a' beszéd előttem nagyon orakulumi módon hangzott, és azon setétségből, mellyben voltam, ki nem segített. Úgy látszott, mint ha velem valami politikai Szembekötőt akarnának játszani. Tudni való — nékem nem nagy örömökre szolgált azon jeles és érdemes Férjfiaknak, a' kik a' Her-

tzeg körül állanak, játékuil vagy nevetésre való tárgyul szolgálni. Végre hozám jön az akkori Külső Minister. Én audentziára akartam menni a' Királyhoz. Gróf Dudley hírül hozza, hogy nem akarnak a' Királyhoz ereszteni; volt még más mondanivalója is, de azt személyes kíméllésből elhalgatta. Ezt én megtudván újra írok a' Hertzegnek: de a' ki nekem röviden azt felelte, hogy már vett útasítást Ö Felségétől az én helyem bétöltésére. Végre tsak ugyan nyertem audentziát. A' mi itt az én Felséges Királyom és én köztem esett — az eránt szám örökre zárva marad. Azt meg kell esmernem, hogy rendkívül való Kegyelemmel és leereszkedéssel fogadtattam. Meg maradhattam volna én a' Kabinétban, ha Resignatiomat visszavettem volna: de azt a' betsület-érzés, és azoknak a' kiknek én azon Hivatalban Követője voltam, méltósága nem engedte. — Úgy is megmaradt nekem még az a' jussom, hogy e' Házban az Ország javára szollhatok. Mert szerentsére ez nem kirekesztőjussa bizonyos Rendeknek, és egyes Familiáknak, ide semmi különös szollójok nintsen (Halljuk!) Ez nekem született jussom mint Anglusnak, és ezel buzgón akarok élni. Míg Minister voltam a' szabad Kereskedés és felvilágosodott Országlás principiumait igyekeztem feltartani (Halljuk! Halljuk!) De nem voltam én vak azon hatalmas Felekezet befolyására, melly ama principiumokat nem szenvedheti; érzettem én annak egész erejét: de így gondolkoztam, ha áldozat kell, jobb hogy azon principiumok személyes oltalmazója bukják meg, mint magok azon principiumok légyenek semmivé. — Ha azon megelégedésre tekintek, mellyel az én leveleimet fogadták, én azon jelenésekre mellyek abból következtek: úgy látom, hogy szükségesnek vélte ama hatalmas párt a'

maga meg nyugtatására feláldozni azon egyes személyt, a' kinek gondolkozása az övével legkevésbbé fért öszve. De még is jobban esett volna, ha értésemre adták volna, hogy ezért kell nekem resignálnom. Ha valaki, leveleimet megolvastván azt mondta volna a' Hertzegnek: „a' levél író tévelyeg, a' dolog egybefüggését ki kell előtte fejtegetni, hadd lássa, hogy nem jól vette fel a' dolgot“ úgy, bizonyosan más szempontból nézte volna a' dolgot. De így — úgy tekintete első leveleimet mint „bizonyos, forma szerént való Resignatiot“ — Azomban, mind a' mellett is, hogy a' Tory-k az én kilépésem oltá nem gyöznek egymásnak eléggé szerentsét kívánni; reménylem, hogy az én érdemes Barátom (Peel Úr) nem távozik el azon gondolkozástól, mellynek eddig oltalmazója volt; mert eddig a' Belső Igazgatás minden pontjaiban — az egy Catholicus kérdést kivéve — egyet értettünk. Nem tehetem fel, hogy azoknak vélekedéséhez állana, a' kik az esméret elterjedésétől félnek, a' kik a' szabad írásnak és beszéllésnek ellenségei lévén, az emberi lelket szeretnék újra a' tudatlanság és babonaráblántzaiba vetni. (Halljuk!) Beszédemet — mellyet talán hosszallanak is Uraságtok — azzal rekesztembé a' mit mindjárt eleinte megmondtam „annak, hogy én Minister nem vagyok, okát semmi részemről való nyilvánóságos Resignatióban sem lehet keresni.“ — (Halljuk!) Huskisson Úr leülvén, minekutánna a' Ház nyilván jelét kezdte adni, hogy Peel Urat kívánja hallani, ez fel állott — és elbeszélvén miképpen értette az East-Retfordi kérdésre nézve a' Huskisson Úr ígérétét, előadta, hogy Hertzeg Wellington a' Huskisson Úr első levelének mind egész meneteléből, mind egyes szavaiból, egyebet annál nem gondolhatott, hogy a' Minister

igazán le akar mondani Hivataláról. Beszédét azzal végezte, hogy ő míg a Háznak és az Országnak bizodalmaival bír, 's míg az Ország java kilépését a Kabinétnél nem kívánja, azon nehéz és terhes bajokon az Országban, mellyeket jobban érez, mint sem titkolni kívánna, segíteni igyekezik.

Magyar Ország.

Esztergomból. — A' több ízben előhozott, múlt Május' 6-dikén tartott Tisztújítás' alkalmával szeretve tisztelt Primásunk Ő Hertzegsége Tekintetes Tésai Foglár Imre Urat, több Tekintetes Vármegyék' első-rendű Táblabíráját, Tekintetes Esztergom Vármegye' érdemes Táblabíráji közé bevette 's feleskette. Melly megtiszteltetését ezen, anyanyelvünket buzgón kedvellő Hazánk fíjának annyival nagyobb örömmel jelentjük, mennyivel inkább meggyőződve vagyunk a' felől, hogy Ő Főméltóságának magos figyelmére, polgári jelesége 's hűsége által érdemesítette magát.

Aranyos-Maróthról, Bars Vármegyéből, Máj. 29-dikén.

Vármegyénknek ma kezdődék a' közjó' előmozdítására szentelendő Közgyűlése, Fő-Ispán Méltóságos Buzini Gróf Keglevich János Ts. K. Kamarás Úr személyes Elölülése alatt.

Ezen Gyűlésben egyéb határozások között jónak látták a' karok és Rendek a' marhahús' fontját 9, báránnyhús' ft. 7, szappan' ft. 22, nyers faggyú' ft. 18, száraz faggyú' ft. 20, gyertya' ft. 24, háj' ft. 52, szalonna' ft. 30, írósvaj' ft. 32, kra, olvasztott vaj' ft. egy fra, jühvaj' ft. 48, tehéntúró' ft. 8, sótlan jühtúró' ft. 9, olvasztott disznózsír' ft. 36, édes téjfel' itzéjét 15, savanyú téjfel' itzéjét 15, savanyú téjfel' itze 24, édes téj' itze 6; borelzet' itze 12, lentse' itze 12, köleskása' itze 10, árpadara' itze 8, bab'

itze 8, horsó' itze 8, búzadara' itze 12, lisztláng' itze 10, zsemlyeliszt' itze 8, egy tojást 1 kra; az Áts- és Römíveslegények' napbéréket a' jövő Szent-Mihály napig egy forintra, azután 54 kra, mind a' két esetben a' Pallérok' napdíjokat 6 kral többre; és végre munkajutalmokat a' napszámosoknak 30, kaszásoknak 36, gyűjtőknek, kötőknek és levelezőknek 18 kra váltóban kiszabni."

Május' 30-dikán tartott Közgyűléskor, néhai Tekintetes Galanthai Idősbb Balogh János és Nagy Palugyai 's Thúrócz-Divéki Platthy Mihály Uraknak; mint a' tisztelt Vármegye' részéről a' múlt ditső Országgyűlésen volt derék Követeknek köz költségen készített képeik, a' Vármegye' szalájában függesztettek.

Szajány nevű Dohány-termesztő Helységben, melly Torontál Vármegyében és egyszer'smind a' Tekintetes Tajnai Tajnay János Úr Tisza Hegyesi Uradalmában vagyon, az Emberi Korak és Tenyészetnek figyelemre méltó kiterjedését találjuk László András nevezetű Embernek elmúlt hosszas életében; ki midőn már 109 esztendőket felül haladott, e' folyó esztendei Aprilis 7-dik napján 2893 számú Szajányi élők-közül, az örökké valóságba átalakított. Számos esztendei közül leginkább megjegyzette magának a' 23-dik esztendejét, mellyhez igen közelgetett, midőn ama' nagy emlékezetű Mária Theresia koronáztatása után, nem sok időre katonának vitelett testvér Bátyyával együtt, ámbár ötlet magát elbótsájtották, de a' Bátyya minden M. Theresia uralkodása alatt viselt háborúkban jelen volt. Már pedig, ha 1741-dik Esztendei Junius 25-dik napján, mellyen M. Theresia megkoronáztatott, több volt valamennyivel 22 esztendősnél, nyilván következik, hogy az említett László

ló András az ő halálakor 109 és fél esztendő lehetett. Szinte majd ennyire terjed élte esztendeinek száma, ha a' házasságban töltött idejeit tekintjük is: Az első feleségével élt 10 esztendőt; a' másodikkal Bakos Ersébettel 71 esztendőt, ki tsak éppen 6 héttel halt meg előbb nálánál, úgy mint e' folyó esztendei Februárius 22-dik napján. Ezekhez az esztendőkhöz ha hozzá adjuk a' 22 esztendőt, mellyeket felül haladott, mikor mint nőtelen katonának vitték, a' többi nőtelenségére, és a' második házassága előtt való özvegységére, tsak 6 esztendők jönnek.

A' mi az ő nemzésének kiterjedését illeti, megérdemli az emlékezetet, hogy két feleségei 15 gyermekeket szültek neki, az első ötöt, a' második tízet, még pedig a' 13-dik és 14-dik gyermekek ketősök voltak, ezekből még élnek 8-tzan, meghaltak 7-ten. Unokái már élteben 108 tanálkoztak, úgymint 49 élők, 59 holtak. Unokáinak gyermekei 70, az az 48 élők, 22 holtak. Unokáinak pedig 4 élő Unokái. Ha az ő első gyermekének ki még most is él, első nemzeményi kitsiny korokban elnem haltak volna, még több Unokáinak Unokáit számlálhatta volna az ő élteben. De így is emlékezetre méltó, hogy egy embernek véréből még annak élteben 197-ten nemzödtek.

Ugyan azon Helységben megjegyzésre méltó, hogy a' múlt 1827-diki Karátsony előtt egy héttel, a' melly idő tájban több nagyobb és kisebb korú emberek himlőben sínlődtek, egy 94 esztendő Tót Ferentz nevezetű Ember is vörös himlős lett, mellyben szinte olly beteg volt mint akár melly kised. Ez az Ember 1824-dik Esztendei November

23-dik napján, mint 91 esztendő Völegén harmadik feleségével Török Katalinnal mint 80 esztendejű menyaszszonnyal meg esküdött; élnek mai napig együtt ép egészségben, de egymással meg nem elégedve. Szajányban Jun. 10-dikén 1828.

K. J. (Sz. Pl.)

K ö n y v h i r d e t é s.

Wigand Otto' Pesti Könyváros' boltjában a' Váczi útszában Kappel' házában találtatik:

Eudaimonia, vagy boldogulás' mesterségére tanító közhasznú Filozofia. Írta Frantzia nyelven Droz Jó'sef. Blumenröder Ágoston' Német kidolgozása után szabadon fordította Kis János 8. 1827. 40 kr. Conv. p.

Ezen boldogulás' mesterségének ajánlására elég legyen tsak azt mondani, hogy a' hazájában Frantzia Országban, rövid idő alatt ötször nyomtattatott ki, 's szerzőjét a' Frantzia Akadémiába felvetette; Németországban pedig minden míveltebb Familiának kézi-könyvévé lett. A' Magyar fordításnak nem könnyen lehetett volna szerentsésebb sorsa, mint az; hogy az a' Férjfiú készítette, kit nem tsak a' Magyar Literatura' minden Barátjai betsülnek, hanem Felséges Fejedelme is megjutalmazni méltoztatott. Valóban Fő-Tisztel. Kis János Superintendens Úr ezen munka által annyival inkább új érdemet szerzett magának, mint-hogy azt a' Német Fordítónak betsesebb jegyzéseivel is meggazdagította, 's általjában mindenképen a' Nemzeti Olvasó Közönség' szükségeihez alkalmaztatta.

Wigand Otto, Könyváros.

Szerkeztető és Kiadó Márton Jó'sef, Professor.

Nyomtató Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro. 752.)